

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

**Збірник матеріалів
II –ї Всеукраїнської
науково-методичної конференції**

08 - 10 квітня 2020 року, м. Одеса

У збірнику опубліковано матеріали II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти», яка проходила 08 - 10 квітня 2020 року на базі Одеської національної академії харчових технологій.

Для педагогічних та науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, усіх, хто цікавиться питаннями забезпечення якості вищої освіти.

Рекомендовано до друку Оргкомітетом конференції

Редакційна колегія:

Єгоров Б.В.

- ректор Одеської національної академії харчових технологій,
д. т. н., професор (голова редакційної колегії)

Трішин Ф.А.

- проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи,
к. т. н., доцент (заступник голови редакційної колегії)

Дец Н.О.

- начальник навчального відділу, к.т.н., доцент

Корнієнко Ю.К.

- директор центру дистанційного навчання, к. ф.-м. н., доцент

Кручек О.А.

- начальник відділу контролю якості та сертифікації,
к. т. н., доцент

**Мураховський
В.Г.**

- директор Навчально-методичного центру забезпечення
якості вищої освіти, к. ф.-м. н., доцент

Сярова А.С.

- методист Навчально-методичного центру забезпечення
якості вищої освіти

**Оргкомітет II-Всеукраїнської науково-методичної конференції
«Забезпечення якості вищої освіти» може не поділяти думку учасників.
Відповідальність за зміст і достовірність поданого матеріалу несуть
учасники.**

- Визначення ризику.
- Встановлення впливу надзвичайної ситуації на природне середовище, інфраструктуру, людину.
- Розробка алгоритму поведінки людини, яка потрапила в зону надзвичайної ситуації.
- Алгоритм надання першої медичної допомоги потерпілому від цієї надзвичайної ситуації.
- Засоби запобігання виникнення надзвичайної ситуації.
- Ліквідація наслідків надзвичайної ситуації.
- Інформація про аналогічні надзвичайні ситуації.

Висновок: Робота над цим завданням дає можливість студентам ще раз замислитися над цінністю людського життя, необхідністю дотримуватися правил безпеки, заздалегідь прораховувати власні можливості перед виконанням певної дії. Виконання роботи за визначеним планом дозволяє ґрунтовно проаналізувати чинники, які впливають на здоров'я, працездатність людини, визначають умови її існування та життєдіяльності. Підтверджує головне правило безпеки: «Передбачити, уникати, діяти».

ЕЖЕКТОРНА ХОЛОДИЛЬНА МАШИНА НА БУТАНІ

І.О. Подмазко, О.С. Подмазко, Н.О. Піщанська

Доля електроенергії, що витрачається на виробництво штучного холоду, стає відчутнішою в енергетичному балансі багатьох країн світу, що робить актуальним питання енергопостачання холодильних машин. У зв'язку з цим останніми роками зріс інтерес до тепловикористовувальних холодильних машин, що утилізують відкидне тепло, вторинні енергетичні ресурси (ВЕР) і сонячну енергію.

Нині при використанні відкидного тепла і ВЕР перевага, в основному, віддається теплу високого і середнього потенціалу. Це, з одного боку, обмежує сферу застосування низькопотенційного тепла, доля якого досягає 60 % від загальної кількості споживаної первинної енергії. З іншого боку, отримання і використання тепла низького потенціалу простіші, ніж високого і середнього, джерела його поширеніші, вартість - найнижча, і тому його застосування заслуговує на особливу увагу.

Утилізація низькопотенційного тепла і ВЕР в тепловикористовуючих генераторах холоду, у тому числі в ежекторних холодильних машинах (ЕХМ), може дати значну економію палива, електроенергії, матеріальних і трудових витрат, а також сприяє захисту довкілля від забруднення.

Одним з перспективних напрямів істотної економії енергії і охорони довкілля від забруднення є впровадження систем утилізації ВЕР в газотранспортній галузі. Найбільш доцільне впровадження таких систем

утилізації тепла, позитивний ефект від роботи яких безпосередньо використовується на газокомпресорних станціях магістральних газопроводів.

Газотурбінні установки (ГТУ), які застосовуються на газокомпресорних станціях магістральних газопроводів для приводу нагнітачів природного газу, викидають в довкілля вихлопні гази з температурою 400-500 °С.

Ці значні і невживані нині ВЕР можна з високою ефективністю утилізувати на газокомпресорних станціях шляхом застосування комбінованих установок, призначених для виробництва електроенергії і отримання холоду, використовуюваного для охолодження газу, що транспортується.

Проведений порівняльний техніко-економічний аналіз різних генераторів холоду показав, що найбільш перспективними для цілей охолодження перекачуваного газу є утилізаційні ежекторні холодильні машини (ЕХМ), працюючі на бутані (R 600).

Вторинні енергетичні ресурси, відхідне тепло і сонячне випромінювання можуть служити джерелами енергії для ежекторних холодильних машин (ЕХМ), що працюють на легко киплячих речовинах.

Перспективними областями раціонального застосування утилізацій ЕХМ є різні підприємства і виробництва, що мають в своєму розпорядженні відхідне тепло і вторинні енергетичні ресурси і пред'являють до тепловикористовуючих холодильних машин вимоги надійності, простоти пристрою і обслуговування, можливості роботи в автоматичному режимі, а також що вимагають мінімальних витрат на впровадження.

В ОНАХТ проводяться науково-дослідні і проектно-конструкторські роботи, направлені на створення високоефективних ежекторних холодильних машин (ЕХМ) різного призначення, використовуючих легко киплячі робочі речовини і утилізуючих відхідне тепло, вторинні енергетичні ресурси і сонячну енергію.

Просторі дослідження ЕХМ, що працюють на холодоагентах R141b і R142b, показали, що тепловий коефіцієнт таких машин може досягати значення 0.5 і бути зіставленим з тепловим коефіцієнтом холодильних машин абсорбції, що свідчить про перспективність застосування ЕХМ в різних системах холодопостачання.

В даний час в суднових системах кондиціонування повітря в основному застосовуються парокомпресорні холодильні машини (ПКХМ) з приводом від електродвигунів.

Електричні потужності, споживані устаткуванням холодопостачання судна, досягають значних величин, що приводить до додаткових витрат палива і необхідності збільшення потужності суднової електростанції.

Одним з шляхів вдосконалення енергоспоживання на судах є утилізація теплоти випускних газів, що відходять від головного і допоміжних двигунів, і охолоджуючих їх рідин, зокрема для роботи тепловикористовуючих холодильних машин.

Порівняльний аналіз різних холодильних машин показує, що найбільш перспективними для суднових систем кондиціонування повітря є ежекторні холодильні машини (ЕХМ), що використовують легко киплячі робочі речовини.

Проте, не дивлячись на ряд достоїнств перед іншими генераторами холоду, ЕХМ не позбавлені недоліків, найістотнішим з яких є відносно невисокий тепловий коефіцієнт ζ . Крім того, до теперішнього часу в них переважно застосовувалися легко киплячі холодоагенти R11, R12, R141b, R142b та інші, які не відповідають сучасним екологічним вимогам.

Тому представляє значний інтерес подальші дослідження з метою створення суднових ЕХМ для утилізації, що відповідають сучасним вимогам за енергетичними, економічними і екологічними показниками і конкурентоздатних на світовому ринку холодильних машин.

Дослідження у області ежекторних холодильних машин (ЕХМ), що використовують легко киплячі робочі речовини і утилізуючі вторинні енергетичні ресурси і відхідне тепло, показують перспективність їх застосування в хімічній, металургійній, ливарній, харчовій і переробній промисловості, а також в різних децентралізованих когенераційних системах, призначених для комбінованого виробництва електроенергії, теплоти і холоду.

ЗАЛУЧЕННЯ СТУДЕНТІВ ДО НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ РОБОТИ

В.О. Волчок

Підготовка спеціалістів з високими діловими та моральними якостями можлива на базі наукової та практичної підготовки. Успішне вирішення цих завдань полягає у створенні умов по залученню студентів до науково-дослідницької роботи. На перший погляд просте завдання пов'язано з вирішенням деяких питань. Це виявлення індивідуальних якостей та можливостей студента, сприяння самовираженню та реалізації творчих можливостей, створення атмосфери зацікавленості, стимулювання студентів до дослідницької роботи, набуття навичок самостійного вирішення питань.

Однією з ефективних форм є проведення презентації студентам о досягненнях в тому науковому напрямку, що відповідає їх майбутній спеціальності, узагальнення власного наукового досвіду з цього питання, виявленні зацікавлених студентів і створення за їх участю наукового гуртка. Невелика чисельність членів гуртка дозволяє застосовувати декілька ефективних способів проведення дослідницької роботи: оптимальність, вмотивованість, технологічність, ексклюзивність та презентативність. Ці способи як відокремлені так і об'єднані ініціюють пошуковий, творчий і самостійний характер діяльності членів науково-дослідного студентського гуртка.

Позитивним результатом роботи студентського наукового гуртка можна вважати результат, що виражається в оволодінні учасниками новими творчими способами вирішення наукової проблеми, у формуванні мотивації до

ПЕРЕЛІК ЗВО УКРАЇНИ, ЩО ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У II-ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

1. Академія рекреаційних технологій і права, м. Луцьк
2. Бахмутський коледж мистецтв ім. І. Карабиця, м. Бахмут
3. Вищий навчальний комунальний заклад Львівської обласної ради «Львівська медична академія ім. А. Крупинського», м. Львів
4. Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету, м. Вінниця
5. Горлівський інститут іноземних мов Державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет, м. Бахмут
6. Державний заклад «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України», м. Запоріжжя
7. ДЗ «Луганський національний університет ім. Т. Шевченка», м. Старобільськ
8. Донецький національний медичний університет, м. Краматорськ
9. Донецький національний медичний університет, м. Кропивницький
10. Донецький національний медичний університет, м. Лиман
11. Донецький національний медичний університет, м. Маріуполь
12. Житомирський торговельно-економічний коледж Київського національного торговельно-економічного університету, м. Житомир
13. Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя
14. Івано-Франківський національний медичний університет, м. Івано-Франківськ
15. Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, м. Івано-Франківськ
16. Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ
17. Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ
18. Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук
19. Луцький національний технічний університет, м. Луцьк
20. Маріупольський державний університет, м. Маріуполь
21. Миколаївський коледж Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», м. Миколаїв
22. Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ
23. Національний університет оборони України ім. І. Черняховського, м. Київ
24. Національний університет харчових технологій, м. Київ
25. Національний фармацевтичний університет, м. Харків
26. Одеська державна академія технічного регулювання та якості, м. Одеса
27. Одеський національний політехнічний університет, м. Одеса
28. Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова (ОНУ), м. Одеса

- 29.**Полтавський національний педагогічний університет ім. В.Г. Короленка, м. Полтава
- 30.**Східноукраїнський Національний університет ім. В. Даля, м. Сєверодонецьк
- 31.**Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, м. Тернопіль
- 32.**Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків
- 33.**Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава
- 34.**Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини, м. Умань
- 35.**Харківська медична академія післядипломної освіти, м. Харків
- 36.**Харківський національний медичний університет, м. Харків
- 37.**Центральноукраїнський державний педагогічний університет ім. В. Винниченка, м. Кропивницький

Шляхи забезпечення якості освітніх програм: змістовність відображення у публічному просторі процесу їх реалізації	
О.Л. Кірдан, О.П. Кірдан	259
Сертифікація ISO як шлях забезпечення якості вищої освіти: кейс Національного Фармацевтичного Університету	
А.А. Котвіцька, О.І. Назарко	262
Використання методики системного аналізу при викладанні дисципліни «Безпека життєдіяльності»	
В.І. Булюк, З.М. Сахарова	265
Ежекторна холодильна машина на бутані	
І.О. Подмазко, О.С. Подмазко, Н.О. Піщанська	268
Залучення студентів до науково-дослідницької роботи	
В.О. Волчок	270
Сторітеллінг у практиці викладання у ЗВО	
А.К. Д'яконова, Т.В. Стрікаленко	271
Роль емоційно-грального компоненту в навчальному процесі	
А.Л. Цикало, Ю.П. Чухрій	272
Сучасні вимоги до якості вищої освіти	
Т.А. Берегова	273
Практическая работа студентов как основа подготовки высококвалифицированных специалистов на кафедре Технологии вина и сенсорного анализа	
А.Л. Ходаков, О.В. Радионова	275
Методологія формування вибірки експертів для дескриптивного панельного сенсорного дослідження	
О.Б. Ткаченко, Н.В. Каменева, О.О. Тіглова, Т.С. Сугаченко	276
Формування та розвиток особистості студента у сучасній системі вищої освіти	
О.В. Радіонова, О.Б. Ткаченко, Ф.А. Трішин, Г.О. Саркісян	279
Методика викладання Кріогенної техніки: лабораторний практикум	
М.Б. Кравченко	282
Деякі аспекти методики викладання курсу «Програмування мобільних пристроїв» у ВНЗ	
Н.В. Слушна	284
Особливості вивчення методики розробки систем керування з нейрорегуляторами	
О.О. Гурський	285
Актуальні тенденції в дизайні інтер'єру	
С.Є. Польова	286
Вища Школа Педагогічної Майстерності - досвід і професіоналізм	
Я.А. Голінська, Г.Й. Євдокимова	288
Професійна компетентність викладача - ефективна підготовка майбутніх фахівців	
Л.К. Овсянникова, С.С. Орлова	290